

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. II. Quam utilis & Deo grata sit Paſſionis Christi Seruatoris nostri
meditatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

CAPVT II.

Quam vilis & Deo grata sit Pas-
sionis Christi Seruatoris
nostri medita-
tio.

qui amatur, multa ei dona & munera mitteret.

Ut patet in matre aliqua nobili domi-
na & diuite, quæ valde absentem filium
diligat; si illi dicitur filium de illa fre-
quenter agere & loqui, & fere semper de
deliciis, quibus illum educabat, aliif-
que beneficiis audiri loqui, similiter de
laboribus & doloribus, quos eius cau-
sa perpeffa est: gratius illi est, & plu-
ris facit, quam si nullum eius memo-
riam habentem filium contingeret il-
li multa serica, & aurea monilia mit-
tere.

Simile.

Eodem modo & DEVS, qui omni-
bus alijs in rebus amoris proprietates
& leges obseruauit, & hic eas non ne-
glexit, quod proprietates eorum sit, qui
feruenter amant. Hincque est, quod
valde expetat, & magni faciat nos eius
vsque memores esse, & de eo benefi-
ciis, mirisque operibus, quæ nostra
causa fecit, meminisse. Huc accedit,
si nos frequenti horum beneficiorum
memoria exerceamus; non multum
temporis elapsurum, quin in nobis sine-
re DEO, in eorundem compensa-
tionem seruiendi, desiderium nascatur.

Refert Blosius de sancta Virgine Ger-
trude, illi à Deo esse reuelatum, quod
quoties quis cum deuotione Iesu Chri-
sti Crucifixi imaginem adspexerit, to-
ties eundem blande à diuina misericor-
dia adspici. Eruamus ergo hinc, quan-
doquidem ipsi graue, & molestum non
fuit nostri amore pati; ne nobis quoque
graue sit eius, quod ipse pro nobis pertu-
lit, recordari.

Blos. 2. mo-
ni. spiritual.
S. Gertrudis
reuelatio.

De Sancto Francisco legitur, quod
prope Sanctam Mariam de Portiuncu-
la transiens alta voce plorauerit & con-
questus sit: Quod quidam vir gravis &
Dei famulus illac proficiscens, cui ille
notus erat, audiens, & illum tam tristem
& lachrymis obrutum videns, & pu-
tans aliquid infortunii accidisse, illum
accessit, & interrogauit, quid esset &
accidisset, quod illum male haberet?

p. 6. l. c. 86.
Chron. S.
Francisci.
S. Francisco
memoria pas-
sionis Christi
elicit lacry-
mas.

ff 2 San-

Augustinus inquit: Nihil tam salu-
ferum nobis est, quam quotidie cogitare,
quanta pro nobis pertulit Deus & homo. Et
Sanctus Bernardus dicit, nihil esse effi-
cacijs ad conscientia nostræ vulneribus
medendum, & animam purgandam &
perficiendam, quam frequens & conti-
nua Christi vulnerum, passionis mortifi-
que eius meditatio. Quid enim tam effi-
cax ad curanda conscientia vulnera, nec-
non ad purgandam mentis aciem, quam
Christi vulnerum sedula cogitatio. Et con-
tra quascunque tentationes, præsertim
inhonestas, dicunt Sancti nullum præ-
stantius, remedium reperiri, quam pas-
sionem CHRISTI cogitatione, & in e-
ius vulneribus nos abscondere. Dicit S.
Augustinus: In omnibus non inueni tam
efficax remedium, quam vulnera Chri-
sti: Et S. Bonauentura ait: Qui se in-
tenti & deuote in sanctissima vita & pas-
sione DOMINI exercet, omnia viti-
lia & necessaria ibi inuenit, nec opus est,
ut extra IESVM aliquid quarat. Hanc
ob causam videre est Sanctos hoc exer-
cicio præsertim vsos fuisse, eoque ma-
gnam sanctitatem, & perfectionem pa-
rasse.

Quantumuis hoc in exercitio aliud nõ
subellet, quam nos Dei recordari, &
in memoriam reuocare beneficia, quæ
à munifica eius manu recepimus, hæc
nilominus cogitare, magni sanè præ-
cii & valoris esset apud DEVM. Nam v-
na conditionum amoris est, curare, vt
ille, quem amore prosequitur, eius sæpe
memerit & cogitet beneficia, quæ ab
illo recepit, & vt frequenter de iisdem a-
gat & loquatur. Quique vere amat, his
delectatur magis & gratius est, quam si

Sanctus muleus cum lachrymis & suspiriis respondit: Me multum affligit, & defleo magna tormenta & cruciatus, quos DOMINVS MEVS IESVS CHRISTVS sine vlla culpa passus est, & deploro nos homines summi beneficii tam esse oblitos, cum tamen passionis eius causa sumus.

CAPVT III.

De modo in Christi Seruatoris nostri passionis meditatione obseruando, & de compassionis affectu inde eruendo.

Modus meditando Christi passionem.

Simile.

MODUS in Christi passionis meditatione seruandus, ille fere est, quem Sancti & spiritualis vitæ Magistri docent in oratione obseruari oportere. In qua monent totum tempus non discurrendo per totam historiam & meditandis consumendum, sed voluntatem, præsertim affectibus, & desideriis mouendam esse: quæ prius in animo formantur, vt postea in actum deducantur, & huic potissimum in oratione insistendum & immorandum, vt enim ille, qui fodit, vt aquam quærat, vel thesaurum inueniat, subsistit, neq; tunc amplius fodit, vbi id, quod quærit, inuenit; eodem modo auro & veritatis thesauro & affectus, quem quæris, meditatione & intellectus consideratione reperto; aqua que viua, quam anima tua petit & sitit, effossa, non altius intellectu fodiendum, neque penetrandum, sed in his voluntatis affectibus & desideriis subsistendum, donec hac aqua te satiaris & sitim expleueris, & tibi satisfeceris. Hic enim finis est, qui in oratione quæritur, & fructus, qui eruitur; ideoque ad hanc omnes meditationes, considerationes, & intellectus discursus dirigendi sunt.

Idem ergo hic modus in Christi Ser-

uatoris nostri passionis meditatione seruandus. Et hinc in medium adferemus adfectus ex meditatione eruendos, & quibus insistendum sit, annotantes aliquas considerationes, quæ hos in nobis gignant & excitent.

Multi sunt affectus, quibus magno cum fructu nobis insistere & immorari licet, qui tamen ab illis, qui hæc tractant, ad septem adfectuum genera reducuntur.

Primus est compassio: Aliquam alicui compati, & affligi ob eius afflictionem, & dolorem ex eius dolore capere, illum in tribulationibus, sensu & cordis lachrymis, comitari, quo videtur cruciatus & dolor vtrique participari, & eo ipso, quod in me recipio, videtur alter leuari, & eius dolor & afflictio minui. Vt contra, dum quis ostendit se, alterius malo & infortunio gaudere, irridet, illicque illudit; eiusdem cruciatum, & dolorem auget, & plus ab altero sentitur.

Et licet verum sit, nos hoc modo facere non posse, vt Christi dolores & cruciatus mitigentur, quod iam transferunt, tamen illi nostra hæc compassio gratissima est, quod ea certa quadam ratione, ipsius dolores & cruciatus, nostros faciamus. Hinc est, quod dicat Sanctus Apostolus Paulus: ad Roman. 8. v. 17. *Si autem filij & hæredes, hæredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatimur, et & conglorificemur.* Si sumamus & in nos transferamus CHRISTI dolores, iidem condolendo, simul & gloriæ hæredes cum illo erimus.

Ad hunc compassionis adfectum excitandum, multum conduxerit dolorum, cruciatuum, & tormentorum, quæ CHRISTVS passus est, magnitudinem considerare, quod, vt aiunt Theologi & Sancti, maxima fuerunt, quæ quis in hac vita fuerit passus, vel pati poterit, secundum illud Ieremiæ dictum: *O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis, sicut dolor meus.*

Primum,